

MELİKE KOÇAK • Çıplak Kalabiliriz

MELİKE KOÇAK 1978 Zonguldak doğumlu. Öyküleri, edebiyat incelemeleri, eleştirileri çeşitli dergiler, internet portalları ve ortak kitaplarda yer almakta. Hazırladığı *Beşinci Pencere/Bir Cemil Kavukçu Portresi* (2008) adlı kitabı ile ilk öykü kitabı *Hiçkuşu* (2022) Can Yayınları'ndan, *Çıplak Kalabiliriz* adlı öykü kitabı (2025) İletişim Yayınları'ndan çıktı.

İletişim Yayınları 3624 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 655

ISBN-13: 978-975-05-3911-4

© 2025 İletişim Yayıncılık A.Ş. / 1. BASIM

1. Baskı 2025, İstanbul

EDİTÖR Emre Bayın

KAPAK Suat Aysu

KAPAK FOTOĞRAFI Ateş Alpar

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Berkay Üzüm

BASKI Ayhan Matbaası • SERTİFİKA NO. 44870

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No. 6/41

Bağcılar 34218 İstanbul • Tel: 212.445 32 38

CİLT Güven Mücellit • SERTİFİKA NO. 45003

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No. 6

Bağcılar 34218 İstanbul • Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları • SERTİFİKA NO. 40387

Cumhuriyet Caddesi, No. 36, Daire 3, Seyhan Apartmanı,

Harbiye Mahallesi, Elmadağ, Şişli 34367 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

MELİKE KOÇAK

Çıplak Kalabiliriz

*“Hemen çekip gitmek, çekip gitmek, çekip gitmek.
Kalktım, bir bardak su içtim.”*

ONAT KUTLAR

“Çatı”

İÇİNDEKİLER

DÜŞ/MÜŞ/ÜM 7

Dolaşık 9

I/ Yol 9

II/ Çukur 10

III/ Kaburga 10

Düğüm 15

Sürgün 21

ŞEHİR GÜNCESİ 23

Kafes 25

Limonlar, Kediler ve Şemsiye 29

Bağ 33

Şube Öğretmenler Kurulu 35

Göz

-üç yüz altmış dört günden bazı sahneler- 37

Biz miyiz Bu Alice? 41

Ciklet, Sigara ve Diğer Şeyler 45

Çekip Gidemeyen Şehir 49

Velhasıl 51

SU GÜNCEŚİ 53

Karışık 55

Yarık 57

Kar 59

İhtimal ki 61

Anda Kal 65

Kiraz Çekirdekleri 67

YOL GÜNCEŚİ 69

Melek'in Son Kontörü 71

Asiye'nin Perçemleri 73

Rakibe Teyze'nin Nefesi 75

DÜŞ/ÜM/MÜŞ 77

Dil Üçlemesi 79

I / Kesik dil 79

II / Düşbazın dili 80

III / Gebe dil 82

Uydurukçuluk 85

DÜŞ/MÜŞ/ÜM

“Göğün damarlarını gördüm”

MELİH CEVDET ANDAY

“Teknenin Ölümü”

Dolaşık

I/ Yol

Kediler durmaksızın ağlıyor. Kediler neden durmaksızın ağlıyor. Yol bitmiyor. Kediler ağlamaktan vazgeçmiyor. Bakın diyorum deniz, gökyüzü, ağaçlar. Bakın, pencereyi de açtım. Hadi ama. Az kaldı. Yalan söylüyorum. Kanmıyorlar, görüyorum. Yol bitmiyor. Kediler ağlıyor. Arabayı durduruyorum. El frenini çekiyorum. Kapıları açıyorum. Kediler can havliyle uzaklaşıyor. Hayır, böyle yapmıyorum. Kapıları açıyorum. Kediler susuyor. Hayır, böyle de değil. Arabayı durdurmuyor, el frenini çekmiyor, kapıları elbette açmıyorum. Kediler ağlamaya yol bitmemeye devam ediyor. Tabe-lalar iyiden iyiye silikleşiyor. Allahım telefon da çekmiyor. Çizgiler siliniyor. Yol sürekli dönüyor. Yolun ucu neden görünmüyor? Kediler ağlamayın, ağlamayın kediler. Kaybolduk. İlk düzlükte kenara çekiyorum. Kedilere mama veriyorum. Sepetlerini kilitliyorum. Pencereleri açıyorum. Sigara yakıyorum.

Anne kayboldum ben. Canım çok sıkılıyor.

Allah akıl vermiş, kullan bulursun yolunu. Sıkı can iyidir hem, çabuk çıkmaz.

II/ Çukur

Çukurdayım. Ellerimi yukarıya uzatıyorum. Bir el elimi tutuyor. Düğümler, yeni düğümler gerek bana. Çözüldü, hepsi çözüldü. Ne emek, oysa ne emekle atmıştım o düğümleri. Yenileri gerek şimdi. Çeker misiniz beni yukarı? Düğümler atmaya geliyorum. Lütfen beni yukarı çeker misiniz ama lütfen? Topraktayım. Sırtımı zeytine dayıyorum. Sağma soluma önüme arkama bakıyorum yok, kimse yok. Tırnaklarım kırık çizik kopuk. Parmaklarım simsiyah. Kollarımın, bacaklarımın derileri soyulmuş. Çenem, çenemden kan damlıyor. Dikiş değil, hayır, düğümler lazım bana. Yeni düğümler. Eskiler şimdi iplik iplik. Uçları ıslak. Kirli. Temiz bir iplik olsa kuru, iğneye geçirilse ak bir gergefte yaş bir dal çizse bir kelime bir dam bir pencere bir yol bir bilmem ne... Bunların uçları hep tükürük. Uçları mikrop. Uçları şimdi şıp şıp da şıp. Zeytinin dibine. Toprak delik deşik. İğne, bir iğnem olsa keşke delikleri birer birer kurcalasam, delikleri oysam, deliklerden harfler bıraksam. Solucanlar, çekirgeler, karıncalar hu hu hu. Hu hu hu.

Anne canım yanıyor. Derim kanıyor bak.

Bizim de yandı canımız bizim de hem de ne zor zamanlardı yokluktu yoksunluktu yoksulluktu nasıl bildiysek atlatmasını sen de bileceksin! Hem kedi şeyini görmüş yara sanmış sen de ona benzeme şimdi.

III/ Kaburğa

Sağdan sola soldan sağa dönerken ayağa kalkarken dolabın kapağını açarken bulaşık makinesine eğilirken tuvalete otu-